

ROMÂNIA

TRIBUNALUL DOLJ

SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

Sediul: Craiova, str.Breștei, nr.12, jud.Dolj

DOSAR NR.32177/215/2014

ÎN CHEIERE

Ședința publică din data de 21 noiembrie 2014

PREȘEDINTE : M.N.

Judecător: V.T.

GREFIER: D.M.

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj este reprezentat de procuror **D.B.**

Contestator: Condamnatul P.M.I.(fiul lui M. și M., născut la data de, CNP....., deținut în Penitenciarul Craiova) - prezent personal, în stare de detenție și asistat juridic de avocat O.C., din cadrul Baroului Dolj, care depune delegație de substituție a apărătorului desemnat din oficiu, avocat A.M.A., din cadrul Baroului Dolj (delegație pentru asistență judiciară obligatorie nr.11124/28.10.2014)

Obiectul cauzei: contestație în anulare formulată în baza dispozițiilor art.426 lit.f C.p.p. împotriva sentinței penale nr.3772 din data de 10.07.2014 pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr.25872/215/2014, definitivă la data de 10.07.2014.

Stadiul judecătii: apel, împotriva sentinței penale nr.4154 din data de 11.09.2014 pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr.32177/215/2014.

Procedura de citare: Legal îndeplinită

Tribunalul: Din oficiu, potrivit art.475-476 Cod procedură penală, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: **Dacă hotărârea pronunțată în soluționarea căii de atac extraordinare prevăzute de art.426 C.p.p. și împotriva unei sentințe pentru care nu este prevăzută de lege o cale de atac, poate fi supusă apelului, conform art.432 alin.4 C.p.p.** De asemenea, se pune în discuție eventuala suspendare a judecătii, în ipoteza sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Susținerile reprezentantului Ministerului Public: Consideră că, în cauză, se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept, respectiv: **dacă hotărârea pronunțată în soluționarea căii de atac extraordinare prevăzute de art.426 C.p.p. și împotriva unei sentințe pentru care nu este prevăzută de lege o cale de atac, poate fi supusă apelului, conform art.432 alin.4 C.p.p.** În sensul chestiunii de drept invocate se apreciază că, legiuitorul procedural penal 2014

a exclus calea de atac extraordinară a contestației în anulare, indiferent de motivul invocat, pentru hotărârile penale definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei și care nu sunt susceptibile de a fi atacate cu apel. Ca atare, nici dispozițiile art.432 alin.4 C.p.p. nu sunt aplicabile în cauză. În final, arată că este de acord cu suspendarea cauzei.

Sușinerile apărătorului prezent în substituirea apărătorului desemnat din oficiu al condamnatului: Arată că, se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea chestiunii de drept constând în posibilitatea exercitării unei căi de atac ordinare declarate ca urmare a exercitării căii de atac prevăzute de art.426 C.p.p. împotriva unei sentințe penale pentru care nu este prevăzută de lege o cale ordinară de atac. În susținerea chestiunii prealabile s-au invocat prevederile art.432 alin.4 C.p.p. conform cărora "sentința dată în contestația în anulare este supusă apelului, iar decizia dată în apel este definitivă". Ca atare, este admisibilă o cale de atac ordinară declarată împotriva hotărârii pronunțate în soluționarea căii de atac extraordinare, chiar dacă aceasta a vizat o sentință pentru care nu este prevăzută de lege o cale de atac. De asemenea, este de acord cu suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Sușinerile personale ale contestatorului condamnat: achiesează la concluziile apărătorului prezent în substituirea apărătorului desemnat din oficiu.

TRIBUNALUL

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 NCPP, motivat de faptul că:

4. Tribunalul este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 432 alin.4 C.p.p. raportat la art.408 C.p.p.

5. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 432 alin.4 C.p.p. raportat la art.408 C.p.p. depinde soluționarea căii de atac formulată în baza dispozițiilor art.426 C.p.p., dar și soluționarea căii de atac ordinare prevăzute de art.408 C.p.p.

6. Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece, în urma consultării jurisprudenței, s-a constatat că, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-o hotărâre prealabilă, nici printr-un recurs în interesul legii, astfel cum rezultă din evidența sesizărilor întemeiate pe dispozițiile art.475 CPP *{publicată pe pagina de internet a instanței supreme, potrivit art.476 alin.3 NCPP}* și respectiv din împrejurarea că, ulterior intrării în vigoare a noii legislații penale, la data de 01 februarie 2014, instanța respectivă nu a pronunțat nicio decizie în urma unei sesizări întemeiate pe prevederile art.471 alin.1 CPP.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 21 noiembrie 2014.

II. Expunerea succintă a cauzei

La data de 12.06.2014, cu adresa nr.V2 31410/05.06.2014, Penitenciarul Pelendava a înaintat Judecătorului de Supraveghere din cadrul Penitenciarului Pelendava Craiova **plângerea persoanei private de libertate P.M.I.**, fiul lui M. și M., născut la data de, formulată **împotriva hotărârii Comisiei de Disciplină nr.131/03.06.2014**, prin care a fost sancționat, în raport de prevederile art.101 lit.e, cu suspendarea dreptului de a primi la vizite pe o perioadă de trei luni, pentru săvârșirea unei abateri disciplinare foarte grave, potrivit art.82 lit.j din Legea nr.254/2013.

Plângerea a fost formulată în temeiul art.104 alin.1 din Legea nr.254/2013.

Prin încheierea nr.121 din data de 17.06.2014 a judecătorului de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul Pelendava Craiova (dosar nr.121/JS/2014) s-a respins plângerea persoanei private de libertate P.M.I. împotriva hotărârii Comisiei de disciplină din cadrul Penitenciarului Pelendava Craiova, nr.131/03.06.2014 și s-a menținut sancțiunea aplicată de Comisia de disciplină, respectiv suspendarea dreptului de a primi vizite pe o perioadă de trei luni.

Împotriva acestei soluții, condamnatul P.M.I. a formulat contestație, înregistrată pe rolul Judecătoriei Craiova la data 30.06.2014, sub numărul 25872/215/2014.

Prin sentința penală nr.3772 din data de 10.07.2014 pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr.25872/215/2014, s-au dispus următoarele:

"Respinge contestația formulată de petentul condamnat P.M.I., fiul lui M. și M., născut la, împotriva încheierii nr. 121/17.06.2014 a judecătorului de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul Pelendava Craiova.

Menține în totalitate încheierea cu numărul 121/17.06.2014, pronunțată de judecătorul delegat în dosarul nr. 121/JS/2014.

În baza art. 275 pct. 4 alin. 2 C.p.p.

Obligă petentul la plata sumei de 50 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică azi 10.07.2014."

Împotriva sentinței penale sus-menționate, condamnatul P.M.I. a formulat contestație în anulare, înregistrată pe rolul Judecătoriei Craiova la data de 21.08.2014, sub nr.32177/215/2014.

Prin sentința penală nr.4154 din data de 11.09.2014 pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr.32177/215/2014, s-a dispus:

" În baza art. 431 alin. 2 C.p.p. rap la art. 428 alin. 1 C.p.p., respinge contestația în anulare formulată de condamnatul P.M.I., fiul lui M. și M., ns., împotriva s.p. nr. 3772/10.07.2014 a Judecătoriei Craiova, ca inadmisibilă.

În baza art. 275 alin. 2 C.p.p., obligă petentul la plata sumei de 50 lei cu titlu de cheltuieli judiciare efectuate de stat.

Cu apel în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 11.09.2014."

Împotriva sentinței penale nr.4154 din data de 11.09.2014 pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr.32177/215/2014 a formulat apel condamnatul P.M.I., cauza fiind înregistrată pe rolul Tribunalului Dolj la data de 23.09.2014, sub nr.32177/215/2014.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, astfel cum au fost exprimate oral, cu ocazia dezbatărilor desfășurate pe acest aspect în ședința publică din data de 21 noiembrie 2014.

1. Reprezentantul Ministerului Public a opinat că, legiuitorul procedural penal 2014 a exclus calea de atac extraordinară a contestației în anulare, indiferent de motivul invocat, pentru hotărârile penale definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei și care nu sunt susceptibile de a fi atacate cu apel. Ca atare, nici dispozițiile art.432 alin.4 C.p.p. nu sunt aplicabile în cauză.

2. Contestatorul condamnat a susținut, prin apărătorul prezent în substituirea apărătorului desemnat din oficiu, că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea chestiunii de drept constând în posibilitatea exercitării unei căi de atac ordinare declarate ca urmare a exercitării căii de atac prevăzute de art.426 C.p.p. împotriva unei sentințe penale pentru care nu este prevăzută de lege o cale ordinară de atac. În susținerea chestiunii prealabile s-au invocat prevederile art.432 alin.4 C.p.p. conform cărora "sentința dată în contestația în anulare este supusă apelului, iar decizia dată în apel este definitivă". Ca atare, este admisibilă o cale de atac ordinară declarată împotriva hotărârii pronunțate în soluționarea căii de atac extraordinare, chiar dacă aceasta a vizat o sentință pentru care nu este prevăzută de lege o cale de atac.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept interne apreciate a fi relevante în speță

- art.426 – Cazurile de contestație în anulare: "Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri:

- a) când judecata în apel a avut loc fără citarea legală a unei părți sau când, deși legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;
- b) când inculpatul a fost condamnat, deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal;
- c) când hotărârea a fost pronunțată de alt complet decât cel care a luat parte la dezbateră pe fond a procesului;
- d) când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate;
- e) când judecata a avut loc fără participarea procurorului sau a inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii;
- f) când judecata a avut loc în lipsa avocatului, când asistența juridică a inculpatului era obligatorie, potrivit legii;
- g) când ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel;

h) când instanța nu a procedat la audierea inculpatului prezent, dacă audierea era legal posibilă;

i) când împotriva unei persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă."

- art.432 alin.4 C.p.p.- Procedura de Judecare: "Sentința dată în contestație în anulare este supusă apelului, iar decizia dată în apel este definitivă."

- art.408 – Hotărârile supuse apelului: "(1) Sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Încheierile pot fi atacate cu apel numai odată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu apel.

(3) Apelul declarat împotriva sentinței se socotește făcut și împotriva încheierilor."

- art.463 C.p.p. – Calea de atac "Sentința prin care instanța se pronunță asupra cererii de revizuire, după rejudecarea cauzei, este supusă aceleiași căi de atac ca și hotărârea la care se referă revizuirea."

- art.465 alin.12 C.p.p. - "Hotărârea pronunțată este supusă căilor de atac prevăzute de lege pentru hotărârea revizuită."

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

În jurisprudența Tribunalului Dolj nu a fost identificată până în prezent o hotărâre care, în urma exercitării căii de atac extraordinare prevăzute de art.426 C.p.p., să fie soluționată în apel, în condițiile în care calea de atac extraordinară era îndreptată împotriva unei hotărâri definitive, pentru care nu erau prevăzute căi de atac ordinare.

3. Opinia motivată a judecătorului

Contestația în anulare, indiferent de motivul invocat, poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor penale definitive care sunt susceptibile de a fi atacate cu apel.

În sensul opiniei, aducem următoarele argumente logico-juridice:

În conformitate cu dispozițiile art.432 alin.4 C.p.p., sentința dată în contestația în anulare este supusă apelului, iar decizia dată în apel este definitivă.

Pornind de la textul procedural precizat considerăm că, legiuitorul, prin prevederea căii de atac ordinare –apelul, în urma exercitării căii de atac extraordinare- contestația în anulare, a exclus calea extraordinară de atac pentru hotărârile care nu sunt susceptibile de a fi atacate cu apel.

Astfel fiind, dacă am considera ca admisibilă contestația în anulare declarată împotriva unei hotărâri pentru care nu este prevăzută o cale de atac am accepta că dispozițiile art.432 alin.4 C.p.p. sunt incidente numai pentru hotărârile rămase definitive prin neapelare, dar care sunt susceptibile de a fi atacate cu apel, ipoteză care permite ca hotărârile definitive (nesusceptibile de a fi atacate cu apel) pronunțate în primă instanță de judecătoria, tribunale sau curți de apel să poată fi atacate printr-

o cale de atac extraordinară, hotărârea dată în urma soluționării contestației în anulare fiind definitivă.

Acceptând invocarea pe calea unei contestații în anulare a cazurilor prevăzute de art.426 lit.b-i C.p.p. pentru hotărâri nesusceptibile de a fi atacate cu apel și exprimând punctul de vedere că, o hotărâre dată într-o cale de atac extraordinară poate fi atacată printr-o cale de atac ordinară numai dacă și hotărârea supusă contestației este atacabilă cu o cale de atac ordinară, urmează decât a se constata că tehnica juridică folosită de legiuitor pentru cazurile enunțate mai sus – referitoare la calitatea procesuală a părților (inculpat, audierea inculpatului prezent, etc.) nu împieteează asupra posibilității de exercitare a căii de atac extraordinare.

Dacă am exclude raționamentul juridic enunțat mai sus și am avea în vedere strict dispozițiile art.432 alin.4 C.p.p., dar și tehnica juridică folosită de legiuitorul penal atunci când a redactat cazurile prevăzute de art.426 C.p.p., am exclude ab initio posibilitatea ca hotărârile care nu sunt susceptibile de a fi exercitate calea de atac ordinară, în speță a apelului, să fie exercitate împotriva lor calea de atac extraordinară prevăzută de art.426 C.p.p. Într-o asemenea ipoteză, calea de atac extraordinară este inadmisibilă, după cum această condiție de formă apare și în cazul unor hotărâri împotriva cărora se poate exercita calea de atac ordinară a contestației (prevăzută de art.425¹ C.p.p), deoarece legiuitorul penal, în dispozițiile art.432 C.p.p. a restrâns posibilitatea atacării sentinței date în contestație în anulare numai cu calea de atac a apelului, deși atât calea de atac prevăzută de art.425¹ C.p.p., cât și calea de atac prevăzută de art.408 C.p.p. sunt căi ordinare de atac care, în cea mai mare parte, funcționează după aceleași reguli (repunerea în termen, retragerea și efectul suspensiv al căii de atac și, deși nu este prevăzut de legiuitor, efectul devolutiv).

Prin analogie cu dispozițiile art.465 alin.12 C.p.p. apreciem că, prin dispozițiile art.432 alin.4 C.p.p., legiuitorul procedural penal 2014 a **exclus calea de atac extraordinară a contestației în anulare, indiferent de motivul invocat, pentru hotărârile penale definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei și care nu sunt susceptibile de a fi atacate cu apel.**

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele anterior expuse, constatând, în prealabil, admisibilitatea procedurii, potrivit art.475 NCPP, va dispune, în temeiul art.476 alin.1 NCPP, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea chestiunii de drept anterior menționate.

De asemenea, apreciind oportună suspendarea judecării cauzei, întrucât hotărârea Tribunalului este definitivă iar, în speță, nu mai sunt de efectuat alte acte procesuale, va dispune în acest sens, potrivit art.476 alin.2 NCPP.

**PENTRU ACESTE
MOTIVE**

DISPUNE :

În baza art.476 alin.1 rap.la art.475 Cpp.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă hotărârea pronunțată în soluționarea căii de atac extraordinare prevăzute de art.426 Cpp și împotriva unei sentințe pentru care nu este prevăzută de lege o cale de atac, poate fi supusă apelului, conform art.432 alin.4 Cpp.

În temeiul art.476 alin.2 Cpp. dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică de la 21.11.2014

PREȘEDINTE,
M.N.

Judecător,
V.T.

Grefier,
D.M.